

NATURA 2000

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΕΝΤΥΠΟ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	3
1. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ	7
1.1. Τύπος τόπου	7
1.2. Κωδικός τόπου	7
1.3. Ημερομηνία καταγραφής δεδομένων στο έντυπο	8
1.4. Ενημέρωση	8
1.5. Σχέση με άλλους περιγραφόμενους τόπους	8
1.6. Ανταποκριτής	8
1.7. Ονομασία του τόπου	8
1.8. Ημερομηνίες αναγνώρισης και χαρακτηρισμού του τόπου	8
2. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ	9
2.1. Συντεταγμένες του κέντρου του τόπου	9
2.2. Επιφάνεια του τόπου	9
2.3. Μήκος του τόπου	9
2.4. Υψόμετρο	10
2.5. Κωδικός και ονομασία της διοικητικής περιοχής και % κάλυψη της επιφάνειας του τόπου σε κάθε περιοχή	10
2.6. Βιογεωγραφική περιοχή	10
3. ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ	11
3.1. Μορφές ενδιαιτημάτων που είναι παρόντα στον τόπο και αξιολόγηση του τόπου γι' αυτά	12
3.2. Είδη που αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ και είδη που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II της οδηγίας του Συμβουλίου 92/43/ΕΟΚ και αξιολόγηση του τόπου γι' αυτά	16
3.3. Άλλα είδη	19
4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ	20
4.1. Γενικός χαρακτήρας του τόπου	20
4.2. Ποιότητα και σπουδαιότητα	20
4.3. Το ευπρόσβλητο	20
4.4. Χαρακτηρισμός του τόπου	20
4.5. Ιδιοκτησιακό καθεστώς	20
4.6. Τεκμηρίωση	21
4.7. Ιστορικό	21
5. ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΚΑΙ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΤΟΠΟΥΣ ΤΟΥ CORINE	21
5.1. Τύπος προστασίας σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο	21
5.2. Προστατευόμενοι τόποι που συνδέονται με τον συγκεκριμένο τόπο (γειτνιάζοντες τόποι και τόποι που ανήκουν σε διάφορους τύπους χαρακτηρισμού)	22
5.3. Σχέση με τους βιοτόπους CORINE	22
6. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΠΟ	22
6.1. Γενικές επιπτώσεις και δράσεις και αναλογία της επιφάνειας του τόπου που επηρεάζεται	22
6.2. Διαχείριση του τόπου	23
7. ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ	23
8. ΔΙΑΦΑΝΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ	24

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κλειδί για την επιτυχία του NATURA 2000 είναι το επίπεδο των πληροφοριών για τα ενδιαιτήματα και τα είδη κοινοτικού ενδιαφέροντος που θα συγκεντρωθούν τα προσεχή έτη. Με το σχέδιο CORINE Βιότοποι αποκτήθηκε πείρα σε θέματα συλλογής δεδομένων στην Ευρώπη : σήμερα, περιγράφονται άνω των 6000 τόποι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Τα βασικά πεδία δεδομένων του παρόντος έργου στηρίζονται στην εν λόγω πείρα, με ορισμένες τροποποιήσεις και επεκτάσεις στο πλαίσιο των σχετικών οδηγιών. Δεδομένου ότι το δίκτυο NATURA 2000 συνδυάζει τις τοποθεσίες που έχουν επιλεγεί βάσει των δύο οδηγιών "Πτηνά" και "Ενδιαιτήματα" (Οικότοποι), η ύπαρξη κοινού εντύπου διαβίβασης δεδομένων είναι πρωταρχικής σημασίας για την επίτευξη του στόχου της δημιουργίας ενός συνεκτικού δικτύου. Το έντυπο εισαγωγής δεδομένων λαμβάνει υπόψη όλες τις πλευρές και των δύο οδηγιών, με αποτέλεσμα να μην χρειάζεται παρά ένα μόνο έντυπο. Όλα τα πεδία δεδομένων από τα τεχνικά δελτία που αφορούν την οδηγία "Πτηνά" είναι πλήρως συμβατά με το νέο έντυπο. Κατά συνέπεια, τα δεδομένα που έχουν συγκεντρωθεί για τις 1100 Ζώνες Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) μπορούν να μεταφερθούν αυτομάτως.

Κατά συνέπεια, όσον αφορά την οδηγία "Ενδιαιτήματα" (οικότοποι), το έντυπο αυτό θα χρησιμοποιηθεί καταρχήν για την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών σχετικά με τους τόπους που είναι επιλέξιμοι ως Τόποι Κοινοτικού Ενδιαφέροντος (ΤΚΕ) κατ'εφαρμογήν του άρθρου 4.1 της οδηγίας (Στάδιο 1) που πρέπει να διαβιβασθεί μέχρι τον Ιούνιο του 1995.

Η νομική βάση της παροχής των δεδομένων για την υλοποίηση της εν λόγω φάσεως της συστάσεων του NATURA 2000 βρίσκεται στο άρθρο 4 της οδηγίας "Ενδιαιτήματα", η οποία ορίζει ότι "οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν έναν χάρτη του τόπου, την ονομασία του, τη θέση του, την έκτασή του, καθώς και τα δεδομένα που προκύπτουν από την εφαρμογή των κριτηρίων του παραρτήματος ΙΙΙ (Στάδιο 1) και παρέχονται βάσει ενός εντύπου που καταρτίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 21". Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 της οδηγίας "Πτηνά", τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για να μπορεί αυτή να αναλαμβάνει τις κατάλληλες πρωτοβουλίες για τον αναγκαίο συντονισμό ώστε οι αναφερόμενες στις παραγράφους 1, αφενός, και 2, αφετέρου, ζώνες, να αποτελούν ένα συνεκτικό δίκτυο που ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προστασίας των ειδών στην γεωγραφική θαλάσσια και χερσαία περιοχή στην οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία.

Οι κυριότεροι στόχοι της βάσεως δεδομένων είναι :

1. η παροχή στην Επιτροπή των πληροφοριών που θα της επιτρέψουν, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, να συντονίσει τα μέτρα για τη δημιουργία ενός συνεκτικού δικτύου NATURA 2000 και να αξιολογήσει τη συνεισφορά του στη διατήρηση των ενδιαιτημάτων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι και των ενδιαιτημάτων των ειδών που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, καθώς και των ενδιαιτημάτων των ειδών πτηνών που αναφέρονται στο παράρτημα Ι και των άλλων ειδών αποδημητικών πτηνών που καλύπτονται από την οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

2. η παροχή των πληροφοριών που θα βοηθήσουν την Επιτροπή στην άσκηση των άλλων αρμοδιοτήτων της όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι το δίκτυο NATURA 2000 λαμβάνεται καταλλήλως υπόψη στις άλλες κοινοτικές πολιτικές και τομείς δραστηριότητας της Επιτροπής, ιδίως δε στην περιφερειακή και γεωργική πολιτική και στους τομείς της ενέργειας, των μεταφορών και του τουρισμού,

3. η υποβοήθηση της Επιτροπής και των αρμόδιων επιτροπών στην επιλογή των μέτρων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του LIFE και άλλων χρηματοδοτικών μέσων, όταν τα σχετικά με την διατήρηση των τόπων δεδομένα, όπως το ιδιοκτησιακό καθεστώς και οι διαχειριστικές πρακτικές, μπορούν να διευκολύνουν τη λήψη αποφάσεων,

4. η εξασφάλιση πλαισίου που διευκολύνει την ανταλλαγή και από κοινού εκμετάλλευση των πληροφοριών για τα ενδιαιτήματα και είδη κοινοτικού ενδιαφέροντος, προς το συμφέρον όλων των κρατών μελών.

Το παρόν έγγραφο αναφέρεται σε όλα τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο έντυπο. Ορισμένα εξάλλου στοιχεία θα αποτελέσουν το αντικείμενο "εγχειριδίου" για τους χρήστες, ιδίως όσον αφορά την ερμηνεία των κύριων τύπων ενδιαιτημάτων.

Το έντυπο έχει συνταχθεί έτσι ώστε να επιτρέπει την αρχειοθέτηση σε χαρτί και την μηχανογραφημένη συλλογή και διαβίβαση των δεδομένων.

Τα πεδία δεδομένων που πρέπει να συμπληρωθούν, στην φάση της αναγνώρισης των τόπων που είναι επιλέξιμοι ως ΤΚΕ, αναγράφονται στο έντυπο με μαύρα κυρτά γράμματα για να φαίνονται ως "υποχρεωτικά" στα σχετικά σημεία των επεξηγηματικών σημειώσεων. Τα πεδία αυτά είναι επίσης υποχρεωτικά για τις ΖΕΠ. Όσον αφορά τις υποχρεώσεις για τις οικολογικές πληροφορίες, παρέχονται διευκρινίσεις στο τμήμα 3 των επεξηγηματικών σημειώσεων.

Τα άλλα πεδία πρέπει να συμπληρώνονται στην φάση της ταξινόμησης ως ΖΕΠ ή του χαρακτηρισμού ως ΕΖΔ στις περιπτώσεις όπου οι πληροφορίες αφορούν την διατήρηση ή την διαχείριση του τόπου. Τα πεδία αυτά αναφέρονται στις επεξηγηματικές σημειώσεις ως "συμπληρώνεται εφόσον υπάρχει αντικείμενο" [(βλέπε έντυπο: "να παραχθεί εάν είναι αναγκαίο")].

Πρέπει να αναγράφονται όλες οι πληροφορίες που εξυπηρετούν τον στόχο του χαρακτηρισμού ή της ταξινόμησης ενός τόπου. Αυτό περιλαμβάνει, ειδικότερα, τις πληροφορίες τις σχετικές με την αιτιολόγηση της επιλογής του συγκεκριμένου τόπου, προκειμένου να καθίσταται δυνατή η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας και της συνοχής του δικτύου NATURA 2000. Οι πρόσθετες σχετικές πληροφορίες πρέπει να παρέχονται το συντομότερο δυνατόν. Ωστόσο, για τους οριστικά ενταγμένους στο δίκτυο NATURA 2000 τόπους, απαιτείται η συμπλήρωση όλων των πεδίων δεδομένων, εφόσον τα πεδία που περιλαμβάνονται στο έντυπο περιορίστηκαν σε όσα είναι ιδιαίτερος σημαντικά για την παρακολούθηση και την προστασία του τόπου σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο.

Ο επιδιωκόμενος στόχος συνίσταται στην ανάπτυξη, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές, της βάσεως δεδομένων NATURA 2000 με έντυπο συμβατό με τις πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν στο πλαίσιο διεθνών συμβάσεων και συμφωνιών, όπως οι βιογενετικοί πόροι και το ευρωπαϊκό δίπλωμα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Σημειωτέον ότι πέραν της καταχωρήσεως των ενδιαιτημάτων για κάθε τόπο, τα κράτη μέλη οφείλουν, δυνάμει του παραρτήματος III της οδηγίας "Ενδιαιτήματα", να αναφέρουν την ολική καλυπτόμενη επιφάνεια για κάθε τύπο ενδιαιτήματος στην επικράτειά τους. Εξάλλου, εκτός από τα πληθυσμιακά δεδομένα για κάθε τόπο, η ανάλυση στην οποία αναφέρεται το παράρτημα III προβλέπει συνολική εκτίμηση των πληθυσμιακών στοιχείων σε κάθε εθνική επικράτεια. Οι πληροφορίες αυτές, καθώς και οι πληροφορίες σχετικά με τους πληθυσμούς πτηνών, θα αποτελέσουν το αντικείμενο ξεχωριστών αρχείων. Συγκροτείται εξάλλου βάση δεδομένων υπό την αιγίδα της επιτροπής ORNIS για την συγκέντρωση των δεδομένων που αφορούν τους πληθυσμούς πτηνών σε κάθε μία των περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Σχήμα 1. Δυνατή σχέση μεταξύ των τόπων

Κατευθυντήριες γραμμές για τη συμπλήρωση του εντύπου NATURA 2000

A - Χαρακτηρισμένη ΖΕΠ που δεν σχετίζεται με άλλο τόπο του NATURA 2000

- συμπληρώνεται ένα έντυπο ανά τόπο.

B - Επιλέξιμος ΤΚΕ που δεν σχετίζεται με άλλο τόπο του NATURA 2000

- συμπληρώνεται ένα έντυπο ανά τόπο.

C - Επιλέξιμη ζώνη ως ΤΚΕ που ταυτίζεται με την χαρακτηρισμένη ΖΕΠ.

- συμπληρώνεται ένα έντυπο ανά τόπο.

D - ΖΕΠ που άπτονται (χωρίς επικάλυψη) άλλου τόπου NATURA 2000 ο οποίος μπορεί να είναι επιλέξιμος ΤΚΕ ή άλλη ΖΕΠ σε διαφορετική διοικητική περιφέρεια.

E - Επιλέξιμος ΤΚΕ που άπτεται άλλου τόπου NATURA 2000 ο οποίος μπορεί να είναι μία ΖΕΠ ή ΤΚΕ επιλέξιμος σε διαφορετική διοικητική περιφέρεια.

- θεωρήστε τους ως 2 ξεχωριστούς τόπους : συμπληρώστε δύο έντυπα.

Αναφέρετε του κωδικούς του τόπου σε σχέση με τον (τους) τόπο (ους) NATURA 2000 σε κάθε έντυπο.

F - ΖΕΠ που περιλαμβάνει επιλέξιμο ΤΚΕ.

G - ΤΚΕ που περιέχεται καθ'ολοκληρίαν σε χαρακτηρισμένη ΖΕΠ.

- θεωρήστε τους ως 2 ξεχωριστούς τόπους : χρησιμοποιήστε ένα έντυπο για κάθε τόπο.

Αναφέρετε τους κωδικούς του τόπου σε σχέση με τον (τους) τόπο (ους) NATURA 2000 σε κάθε έντυπο.

H - Χαρακτηρισμένη ΖΕΠ που περιέχεται καθ'ολοκληρίαν σε επιλέξιμο ΤΚΕ.

I - Επιλέξιμος ΤΚΕ που περιέχει χαρακτηρισμένη ΖΕΠ.

- θεωρήστε τους ως 2 ξεχωριστούς τόπους, χρησιμοποιώντας ένα έντυπο για κάθε τόπο.

Αναφέρετε τους κωδικούς του τόπου σε σχέση με τον (τους) τόπο (ους) NATURA 2000 σε κάθε έντυπο.

J - ΖΕΠ που αλληλεπικαλύπτεται εν μέρει με επιλέξιμο ΤΚΕ.

K - Επιλέξιμος ΤΚΕ που αλληλεπικαλύπτεται εν μέρει με χαρακτηρισμένη ΖΕΠ

- θεωρήστε τους ως 2 ξεχωριστούς τόπους, χρησιμοποιώντας ένα έντυπο για κάθε τόπο.

Αναφέρετε τους κωδικούς του τόπου σε σχέση με τον (τους) τόπο (ους) NATURA 2000 για κάθε έντυπο.

ΕΝΤΥΠΟ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ NATURA 2000

Πρέπει να χρησιμοποιείται ένα μόνο τυποποιημένο έντυπο για όλους τους τόπους που εντάσσονται στην φάση αυτή της σύστασης του δικτύου NATURA 2000 ώστε να καλύπτονται οι Ζώνες Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) και οι τόποι που είναι επιλέξιμοι ως Τόποι Κοινοτικού Ενδιαφέροντος (ΤΚΕ). Σε ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να υπάρχει σχέση μεταξύ δύο ή περισσότερων τόπων NATURA 2000. Στο Σχήμα 1 εμφανίζονται οι διάφοροι τύποι σχέσεως μεταξύ δύο τόπων. Στις περιπτώσεις όπου υπάρχει επικάλυψη μεταξύ δύο τόπων ή όπου ένας από αυτούς περιέχεται στον άλλον, θα είναι αναγκαίο να συμπληρωθούν δύο ξεχωριστά έντυπα. Αυτό είναι αποτέλεσμα των διαφορετικών νομικών επιπτώσεων που έχουν οι διαφορετικοί χαρακτηρισμοί.

1. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

1.1. Τύπος τόπου (υποχρεωτικό)

Ο εν λόγω κωδικός, ο οποίος αποτελείται από έναν χαρακτήρα, αντιπροσωπεύει την πιθανή σχέση μεταξύ προτεινόμενων επιλέξιμων Τόπων Κοινοτικού Ενδιαφέροντος (ΤΚΕ) και ταξινομημένων Ζωνών Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ). Καθένας από τους κωδικούς αυτούς (από το Α έως το Κ) αντιστοιχεί σε συγκεκριμένη σχέση που περιγράφεται στο Σχήμα 1. Στις περιπτώσεις που υπάρχει σχέση με περισσότερους του ενός τόπους χρησιμοποιείται ο κωδικός που περιγράφει την δεσπόζουσα θέση. Ο κωδικός επιτρέπει επίσης την αυτόματη αναγνώριση του τύπου του τόπου (εάν είναι ΖΕΠ, επιλέξιμος ως ΤΚΕ ή και τα δύο).

1.2. Κωδικός τόπου (υποχρεωτικό)

Σε μία σχεσιακή βάση δεδομένων κάθε τόπος ταυτοποιείται από μονοσήμαντο κωδικό ο οποίος αποτελεί το βασικό στοιχείο της βάσης δεδομένων. Ο μονοσήμαντος κωδικός του τόπου περιλαμβάνει 9 χαρακτήρες και αποτελείται από 2 μέρη :

1) Οι δύο πρώτοι κωδικοί είναι οι κωδικοί της χώρας

AT	Αυστρία	GR	Ελλάς	LU	Λουξεμβούργο
BE	Βέλγιο	UK	Ηνωμένο Βασίλειο	NL	Κάτω Χώρες
FR	Γαλλία	IE	Ιρλανδία	PT	Πορτογαλία
DE	Γερμανία	ES	Ισπανία	SE	Σουηδία
DK	Δανία	IT	Ιταλία	FI	Φιλανδία

2) οι εναπομένοντες 7 χαρακτήρες οι οποίοι χρησιμεύουν στη συγκρότηση μονοσήμαντου αλφαριθμητικού κωδικού για κάθε τόπο, πρέπει να εκχωρούνται βάσει λογικού και συνεκτικού συστήματος που καθορίζεται από την αρμόδια εθνική αρχή.

Σημειώτεον ότι ενδέχεται να υπάρχει σχέση μεταξύ του περιγραφόμενου τόπου και αυτών που ταυτοποιούνται ως Βιότοποι CORINE. Η πληροφορία αυτή πρέπει να παρέχεται στο Τμήμα 5 του εντύπου το οποίο διαλαμβάνει τις σχέσεις με άλλες χαρακτηρισμένες περιοχές (προαιρετικό).

1.3. Ημερομηνία καταγραφής δεδομένων στο έντυπο (υποχρεωτικό)

Αναγράφεται η ημερομηνία που θεωρείται ως "ημερομηνία καταγραφής" των πληροφοριών. Το πεδίο δεδομένων παρουσιάζεται εν προκειμένω με την μορφή του έτους (τέσσερα ψηφία), ακολουθούμενο από τον μήνα σε αριθμητική μορφή (δύο ψηφία).

Παράδειγμα : - 199305 : δεδομένα των οποίων η καταγραφή πραγματοποιήθηκε τον Μάιο του 1993

1.4. Ενημέρωση (υποχρεωτικό)

Αναφέρεται η ημερομηνία τελευταίας αλλαγής των καταγραφόμενων πληροφοριών για τον τόπο, με το ίδιο έντυπο που χρησιμοποιείται για την παράγραφο "Ημερομηνία". Σε περίπτωση καταγραφής ενός νέου τόπου, αφήνονται ασυμπλήρωτα τα έξι διαστήματα που προβλέπονται για το πεδίο "ενημέρωση". Εάν τα δεδομένα έχουν ενημερωθεί επανειλημμένα, το πεδίο αυτό περιλαμβάνει την ημερομηνία της τελευταίας τροποποίησης. Οι ενδιάμεσες ενημερώσεις εγγράφονται στο πεδίο "ιστορικό", μαζί με την φύση της τροποποίησης (βλέπε 3.7).

1.5. Σχέση με άλλους περιγραφόμενους τόπους (υποχρεωτικό σε περίπτωση που υπάρχει σχέση)

Το πεδίο αυτό παρέχει μία διασταυρούμενη αναφορά για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο περιγραφόμενος τόπος σχετίζεται με άλλον τόπο για τον οποίο πρέπει να χρησιμοποιηθεί το έντυπο NATURA 2000 : Τόποι Κοινοτικού Ενδιαφέροντος (ΤΚΕ) και Ζώνες Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) καθώς και, μελλοντικά, Ειδικές Ζώνες Διατήρησης (ΕΖΔ). Αναφέρεται ο κωδικός του τόπου για κάθε τόπο με τον οποίο υφίσταται σχέση.

1.6. Ανταποκριτής (υποχρεωτικό)

Αναγράφεται το όνομα, η ιδιότητα και η διεύθυνση του προσώπου ή του οργανισμού από τον οποίο προέρχονται οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην εγγραφή. Εάν σημαντικά τμήματα των πληροφοριών προέρχονται από περισσότερα του ενός πρόσωπα ή οργανισμούς, αναγράφεται καθένας από αυτούς, με το όνομα, την ιδιότητα και την διεύθυνση.

1.7. Ονομασία του τόπου (υποχρεωτικό)

Οι ονομασίες των τόπων αναγράφονται στην τοπική γλώσσα. Με τον τρόπο αυτόν αποφεύγονται δύσκολα μεταφραστικά προβλήματα και επιτυγχάνεται η άμεση ενσωμάτωση των δεδομένων που υπάρχουν σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο. Εάν τα γράμματα είναι διαφορετικά (π.χ. ελληνικά), οι ονομασίες μεταγράφονται.

1.8. Ημερομηνίες αναγνώρισης και χαρακτηρισμού του τόπου (υποχρεωτικό)

Τέσσερις είναι οι ημερομηνίες που μπορούν να ενδιαφέρουν, δηλαδή η ημερομηνία κατά την οποία προτείνεται η επιλεξιμότητα του τόπου ως Τόπου Κοινοτικού Ενδιαφέροντος (ΤΚΕ), η ημερομηνία της επιβεβαίωσής του ως ΤΚΕ και οι δύο ημερομηνίες χαρακτηρισμού (ΕΖΔ και ΖΕΠ). Είναι αναγκαίο να αναφέρεται, κατά περίπτωση, η ημερομηνία για κάθε μία από αυτές. Σε τέσσερα υπο-πεδία αναγράφονται το έτος και ο μήνας που προτάθηκε ο τόπος ως Ειδική Ζώνη Προστασίας, η ημερομηνία κατά την οποία χαρακτηρίστηκε επίσημα από τα κράτη μέλη ο τόπος ως Ειδική Ζώνη Προστασίας και/ή, τέλος, η ημερομηνία κατά την οποία χαρακτηρίστηκε ως Ειδική Ζώνη Διατήρησης. Σε περίπτωση που ένας τόπος χαρακτηρίστηκε, και στη συνέχεια επεκτάθηκε, αναγράφεται το έτος της καταγραφής και η πλέον πρόσφατη ολική επιφάνεια.

2. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

2.1. Συντεταγμένες του κέντρου του τόπου (υποχρεωτικό)

Οι γεωγραφικές συντεταγμένες (μήκος και πλάτος) του κέντρου του τόπου εγγράφονται σε μοίρες, λεπτά και δευτέρα λεπτά. Συμβατικά, αποδίδεται αρνητική τιμή στις μοίρες, στα λεπτά και στα δευτέρα λεπτά μήκους Δυτικά του μεσημβρινού του Greenwich και στις μοίρες Ανατολικά θετική τιμή, η οποία μπορεί να επιβεβαιωθεί με ένα σύμβολο +, ή εξυπακούεται εάν το σύμβολο αντικαθίσταται από διάστημα. Έτσι αποφεύγονται τα προβλήματα συντεταγμένων, εάν τα δεδομένα μεταφερθούν στη συνέχεια σε Σύστημα Γεωγραφικών Πληροφοριών (ΣΓΠ).

Για τόπους που αποτελούνται από περισσότερες ξεχωριστές περιοχές, αναγράφονται οι συντεταγμένες της σημαντικότερης υπο-περιοχής.

Όλες σχεδόν οι χώρες χρησιμοποιούν για την παραγωγή τοπογραφικών χαρτών διαφορετικές κλίμακες, τύπους υποβολής και παραμέτρους. Δεδομένου ότι αποτελούν την κυριότερη πηγή ταυτοποίησης των συντεταγμένων, τα εναλλακτικά αυτά συστήματα (Προβολή Universal Transverse Mercator - UTM, Προβολή Lambert Conformal ή Αζιμουθιακή προβολή, προβολή Gauss-Kruger, κλπ) μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον γεωγραφικό προσδιορισμό των τόπων, υπό τον όρο ότι ο τύπος της προβολής και οι παράμετροι αναφέρονται στο κεφάλαιο 7 (χάρτης του τόπου). Οι εν λόγω αναφορές συντεταγμένων θα μετατραπούν, στο πλαίσιο ενός Γεωγραφικού Συστήματος Πληροφοριών, σε μοίρες γεωγραφικού μήκους και πλάτους, προκειμένου να εισαχθούν στην τελική βάση δεδομένων.

Μολονότι οι συντεταγμένες του κέντρου των τόπων λείπουν από όλα σχεδόν τα αρχικά έγγραφα, παρακαλείστε να καταβάλετε τις αναγκαίες προσπάθειες για να συμπληρωθεί το πεδίο αυτό με ακρίβεια. Αποτελεί, πράγματι, το θεμέλιο των διαδικασιών χαρτογράφησης και επικάλυψης με άλλα θεματικά δεδομένα (λόγου χάριν φυτοκάλυψη, τύπος του εδάφους, χρήση γης, ποιότητα του αέρα, ...). Όποιος διαβιβάζει δεδομένα στην κεντρική βάση δεδομένων και επιθυμεί να χρησιμοποιήσει εναλλακτικό σύστημα συντεταγμένων οφείλει να απευθυνθεί στην αρμόδια υπηρεσία της Επιτροπής. Αφ'ής στιγμής εγγραφούν με ακρίβεια οι συντεταγμένες, οι πληροφορίες για άλλα πεδία δεδομένων μπορούν να εισαχθούν αυτομάτως, χωρίς μακρές διαδικασίες.

Σε περίπτωση που τα όρια των τόπων διαβιβαστούν ψηφιακώς, το εν λόγω πεδίο μπορεί αυτομάτως να υπολογισθεί ως το κεντρικό σημείο των πολυγώνων.

2.2. Επιφάνεια του τόπου (υποχρεωτικό)

Η επιφάνεια του τόπου εγγράφεται σε εκτάρια. Μολονότι αποτελεί υποχρεωτικό πεδίο, αναγράφεται η τιμή -99 για τους τόπους των οποίων είναι ακόμη άγνωστη η επιφάνεια. Εάν πρόκειται για σπηλιά ή γκρεμό, η εισαγόμενη τιμή μπορεί να είναι 0. Στην περίπτωση αυτή, το πεδίο 2.3. είναι υποχρεωτικό.

Όταν η επιφάνεια του τόπου έχει μεταβληθεί με τον καιρό, εγγράφεται η πλέον πρόσφατη ολική επιφάνεια.

2.3. Μήκος του τόπου (υποχρεωτικό εφόσον 2.2. => 0)

Το πεδίο αυτό είναι υποχρεωτικό μόνο στις περιπτώσεις που οι μετρήσεις επιφανείας δεν είναι έγκυρες (π.χ. σπηλιές, γκρεμοί). Το μήκος του τόπου εγγράφεται σε χιλιόμετρα.

Όταν το μήκος του τόπου έχει υποστεί μεταβολές με την πάροδο του χρόνου, εγγράφεται το πλέον πρόσφατο ολικό μήκος.

2.4. Υψόμετρο (εγγράφεται εφόσον υπάρχει αντικείμενο)

Εγγράφεται το υψόμετρο του τόπου, μετρούμενο από την επιφάνεια της θάλασσας, σε τρία υπο-πεδία που αντιπροσωπεύουν το ελάχιστο, το μέγιστο και το μέσο υψόμετρο εντός των ορίων του τόπου. Είναι επίσης σημαντικό να εγγράφονται οι τυχόν αρνητικές τιμές (κάτω από την στάθμη της θάλασσας). Η μέση τιμή πρέπει να υπολογίζεται ως ο σταθμισμένος μέσος όρος των υψομετρικών τάξεων που υπάρχουν εντός των ορίων του τόπου. Για τον αυτόματο υπολογισμό των υψομετρικών δεδομένων, με την χρήση υφιστάμενου ψηφιακού υψομετρικού μοντέλου (DEM) σε ένα Σύστημα Γεωγραφικών Πληροφοριών (GIS), έχει ιδιαίτερη σημασία η εξαιρετικά ακριβής εγγραφή των συντεταγμένων και ορίων του τόπου. Ένα τέτοιο μοντέλο θα διαμορφωθεί στην Επιτροπή, στο πλαίσιο του έργου EUROSTAT Gisco.

2.5. Κωδικός και ονομασία της διοικητικής περιοχής και % κάλυψη της επιφάνειας του τόπου σε κάθε περιοχή (υποχρεωτικό)

Η Eurostat έχει αναπτύξει ένα τυποποιημένο σύστημα ιεραρχικής κωδικοποίησης των περιοχών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την εισαγωγή στατιστικών δεδομένων. Το εν λόγω σύστημα κωδικοποίησης πρέπει να χρησιμοποιείται σε όλες τις εφαρμογές περιφερειακής κωδικοποίησης στην Επιτροπή. Πλήρης περιγραφή του υπάρχει στην δημοσίευση του Eurostat και στο Προσάρτημα Α.

Για κάθε τόπο εγγράφεται ο κωδικός NUTS, με το επί τοις εκατό ποσοστό κάλυψης για τον τόπο σε κάθε περιοχή. Είναι υποχρεωτική η εγγραφή κωδικού. Όταν ένας τόπος εκτείνεται σε διάφορες περιοχές, πρέπει να εγγράφονται στη βάση δεδομένων τόσοι κωδικοί όσες είναι οι εμπλεκόμενες περιοχές, στο λεπτομερέστερο δυνατό επίπεδο (5 χαρακτήρες). Απαιτείται η ονομασία της περιοχής, για λόγους ελέγχου. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι πληροφορίες για το περίγραμμα του τόπου είναι ψηφιακές, το % ποσοστό της επιφάνειας του τόπου σε κάθε περιοχή μπορεί να υπολογίζεται ψηφιακά.

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο τόπος περιλαμβάνει θαλάσσια συνιστώσα που δεν καλύπτεται από το σύστημα NUTS, πρέπει να εγγράφεται το % ποσοστό της επιφάνειας που αναφέρεται στην εν λόγω συνιστώσα.

2.6. Βιογεωγραφική (ες) περιοχή (ες) (υποχρεωτικό)

Βάσει του χάρτη των βιογεωγραφικών περιοχών (έγγραφο Ενδιατήματα «Doc.Hab.» 95/10) και σημειώνοντας την (τις) κατάλληλη (ες) θέση (εις), πρέπει να προσδιορισθεί σε ποια (ποιες) περιοχή (ες) ανήκει ο τόπος.

Σχήμα 2 : Χάρτης Βιογεωγραφικών Περιοχών (έγγραφο Ενδιατήματα 95/10)

3. ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Για την κατάρτιση του καταλόγου των Τόπων Κοινοτικού Ενδιαφέροντος (ΤΚΕ) βάσει της οδηγίας του Συμβουλίου 92/43/ΕΟΚ

* τα κράτη μέλη παρέχουν τις πληροφορίες τις σχετικές με τους τύπους ενδιαιτημάτων που προβλέπει το παράρτημα Ι (τμήμα 3.1.) και για τα είδη χλωρίδας και πανίδας του παραρτήματος ΙΙ (τμήματα 3.2.γ έως 3.2.η).

Στην τελική φάση χαρακτηρισμού και ταξινόμησης ενός τόπου τον οποίο αφορά η μία ή η άλλη των οδηγιών, πρέπει να παρέχονται όλες οι οικολογικές πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας και συνοχής του δικτύου NATURA 2000.

Για τους ήδη ταξινομημένους ή τους προς ταξινόμησης τόπους ως Ζωνών Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ)

- * είναι υποχρεωτικές όλες οι πληροφορίες οι σχετικές με τα είδη του παραρτήματος Ι (τμήμα 3.2.α.) και τα αποδημητικά είδη που δεν υπάγονται στο παράρτημα Ι (τμήμα 3.2.β)
- * πρέπει να παρέχονται οι πληροφορίες για τα ενδιαιτήματα του παραρτήματος Ι (τμήμα 3.1.) και τα είδη πανίδας και χλωρίδας του παραρτήματος ΙΙ (τμήματα 3.2.ε. έως 3.2.γ.) για το σύνολο ή για τμήμα του τόπου, εφόσον έχει αναγνωρισθεί ως κοινοτικής σημασίας δυνάμει της οδηγίας του Συμβουλίου 92/43/ΕΟΚ, ή εάν έχει παρομοίως χαρακτηριστεί ως Ειδική Ζώνη Διατήρησης (ΕΖΔ)
- * είναι επιθυμητές όλες οι πληροφορίες για τα άλλα είδη πανίδας και χλωρίδας (τμήμα 3.3.)
- * στην περίπτωση της ταξινόμησης ενός τόπου ως Ζώνης Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) που δεν αναγνωρίστηκε, εν όλω ή εν μέρει, ως κοινοτικού ενδιαφέροντος βάσει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, για τον οποίο όμως η γνώση ορισμένων πληροφοριών για τα φυσικά ενδιαιτήματα και τα είδη πανίδας και χλωρίδας είναι σημαντική για την διατήρηση των ειδών πτηνών για τα οποία ταξινομήθηκε η ΖΕΠ, είναι επιθυμητά τα τμήματα 3.1. και 3.2.

Για τους τόπους που πρόκειται να χαρακτηρισθούν ως Ειδικές Ζώνες Διατήρησης (ΕΖΔ)

- * είναι υποχρεωτικές όλες οι πληροφορίες για τους τύπους ενδιαιτημάτων του παραρτήματος Ι (τμήμα 3.1.) και τα είδη πανίδας και χλωρίδας του παραρτήματος ΙΙ (τμήματα 3.2.ε. έως 3.2.γ.). Πρέπει επίσης να παρέχονται οι πληροφορίες για τα είδη πτηνών του παραρτήματος Ι και τα αποδημητικά είδη (τμήματα 3.2.α. έως 3.2.β.) για το σύνολο ή μέρος του τόπου που έχει ήδη ταξινομηθεί ως Ζώνη Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) ή του προς ταξινόμησης ως Ζώνης Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) τόπου.
- * είναι επιθυμητές όλες οι πληροφορίες για τα άλλα σημαντικά είδη της πανίδας και της χλωρίδας (τμήμα 3.3.).

3.1. ΜΟΡΦΕΣ ΕΝΔΙΑΙΤΗΜΑΤΩΝ που είναι παρόντα στον τόπο και εκτίμηση του τόπου γι'αυτά

i) ΚΩΔΙΚΕΣ και % ΚΑΛΥΨΗ από τα Ενδιαιτήματα

* Τύποι ενδιαιτημάτων που αναφέρονται στο παράρτημα I : ΚΩΔΙΚΟΙ και % ΚΑΛΥΨΗ από τα ενδιαιτήματα στον συγκεκριμένο τόπο (Προσάρτημα Β)

Αναφέρετε στο σημείο αυτό τον κωδικό των τύπων ενδιαιτημάτων που αναφέρονται στο παράρτημα I της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, σύμφωνα με το Προσάρτημα Β. Ο κωδικός αυτός, ο οποίος αποτελείται από 4 χαρακτήρες, ακολουθεί την ιεραρχική παρουσίαση των τύπων ενδιαιτημάτων του παραρτήματος I της οδηγίας. Πρέπει να αναφέρονται όλα τα ενδιαιτήματα του παραρτήματος I που αντιπροσωπεύονται στο συγκεκριμένο τόπο, με την % κάλυψη (βάσει του κριτηρίου Α β του παραρτήματος III της οδηγίας).

Παράδειγμα : 4110/005 : 5% του τόπου καλύπτεται από τον τύπο ενδιαιτήματος αριθ. 4110 του παραρτήματος I

ii) Κριτήρια αξιολόγησης (εκτίμησης) για συγκεκριμένο τύπο φυσικού ενδιαιτήματος του παραρτήματος I (σύμφωνα με το τμήμα Α του παραρτήματος III)

* ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ = Α.α) του παραρτήματος III : Βαθμός αντιπροσωπευτικότητας του τύπου φυσικού ενδιαιτήματος που υπάρχει στον τόπο.

Το κριτήριο Α.α του παραρτήματος III πρέπει να συνδέεται με το ερμηνευτικό εγχειρίδιο για τους τύπους ενδιαιτημάτων του παραρτήματος I, δεδομένου ότι το εν λόγω εγχειρίδιο περιέχει ορισμό, κατάλογο των χαρακτηριστικών ειδών και άλλα σχετικά στοιχεία. Ο βαθμός αντιπροσωπευτικότητας αποτελεί ένδειξη για το "πόσο τυπικός" είναι ένας τύπος ενδιαιτήματος. Κατά περιπτώσιν, στην αξιολόγηση αυτή πρέπει να λαμβάνεται επίσης υπόψη η αντιπροσωπευτικότητα του συγκεκριμένου τύπου ενδιαιτήματος στον εν λόγω τόπο, είτε για ομάδα τύπων ενδιαιτήματος είτε για συγκεκριμένο συνδυασμό διαφόρων τύπων ενδιαιτήματος.

Εάν λείπουν τα επιτόπια δεδομένα, δηλαδή τα ποσοτικά δεδομένα, για την σύγκριση, ή εάν δεν είναι δυνατή η μέτρηση του κριτηρίου, μπορεί να χρησιμοποιηθεί η "βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων" για την ταξινόμηση του τύπου ενδιαιτημάτων.

Πρέπει να χρησιμοποιείται το ακόλουθο σύστημα ταξινόμησης :

- A : άριστη αντιπροσωπευτικότητα**
- B : καλή αντιπροσωπευτικότητα**
- C : επαρκής αντιπροσωπευτικότητα**

Επιπλέον, πρέπει να εντάσσονται σε μία τέταρτη κατηγορία όλες οι περιπτώσεις κατά τις οποίες ο τύπος του συγκεκριμένου ενδιαιτήματος υπάρχει στον εν λόγω τόπο κατά τρόπο **μη σημαντικό**

D : μη σημαντική παρουσία

Στις περιπτώσεις που η αντιπροσωπευτικότητα του τόπου για τον συγκεκριμένο τύπο ενδιαιτημάτων κατατάσσεται ως "D : μη σημαντική παρουσία", δεν απαιτείται καμία ένδειξη για τα άλλα κριτήρια αξιολόγησης σχετικά με τον εν λόγω τύπο ενδιαιτημάτων στον συγκεκριμένο τόπο. Στις περιπτώσεις αυτές δεν πρέπει να σημειώνονται τα κριτήρια "σχετική επιφάνεια", "καθεστώς συντήρησης" (επίπεδα διατήρησης) και "συνολική εκτίμηση" (ολική αξιολόγηση).

* **ΣΧΕΤΙΚΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ** = Α.β του παραρτήματος ΙΙΙ : Επιφάνεια του τόπου που καλύπτεται από τον τύπο φυσικού ενδιαιτήματος σε σχέση με την ολική επιφάνεια που καλύπτεται από τον εν λόγω τύπο φυσικού ενδιαιτήματος στην εθνική επικράτεια.

Θεωρητικά, για να αξιολογηθεί το κριτήριο Α.β., πρέπει να μετρηθεί η επιφάνεια που καλύπτεται από τον συγκεκριμένο τύπο ενδιαιτήματος στον εν λόγω τόπο, και η ολική επιφάνειά του στην εθνική επικράτεια. Μολονότι αυτό είναι προφανές, μπορεί να αποδειχθεί εξαιρετικά δύσκολη η διενέργεια των μετρήσεων αυτών, ιδίως δε των μετρήσεων της εθνικής επιφάνειας αναφοράς.

Το κριτήριο αυτό πρέπει να εκφράζεται ως επί τοις εκατό ποσοστό "p". Ανεξάρτητα από το κατά πόσον υφίστανται τα δύο μέτρα ή μπορούν να ληφθούν (και ως εκ τούτου να υπολογισθεί το % ποσοστό) ή από το ότι το αποτέλεσμα είναι απόρροια υπολογισμού με βάση την βέλτιστη κρίση (που αποτελεί την πιθανότερη κατάσταση) πρέπει να διενεργείται εκτίμηση του "p" σε τάξεις μεγέθους, με βάση το ακόλουθο εξελικτικό μοντέλο.

A : $100 \geq p > 15\%$

B : $15 \geq p > 2\%$

C : $2 \geq p > 0\%$

* **ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ (ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ)** : Α.γ του παραρτήματος ΙΙΙ. Βαθμός διατήρησης της δομής και των λειτουργιών του συγκεκριμένου τύπου φυσικών ενδιαιτημάτων και δυνατότητες αποκατάστασης

Το κριτήριο αυτό περιλαμβάνει τρία υπο-κριτήρια

- i) βαθμός διατήρησης της δομής
- ii) βαθμός διατήρησης των λειτουργιών
- iii) δυνατότητες αποκατάστασης

Μολονότι τα ανωτέρω υπο-κριτήρια μπορούν να αξιολογηθούν ξεχωριστά θα έπρεπε, για τις ανάγκες της επιλογής των τόπων που προτείνονται στον εθνικό κατάλογο, να συνδυάζονται, δεδομένου ότι επηρεάζουν την εν λόγω επιλογή κατά τρόπο σύνθετο και αλληλεξαρτώμενο.

i) Βαθμός διατήρησης της δομής

Το εν λόγω υπο-κριτήριο πρέπει να συνδεθεί με το ερμηνευτικό εγχειρίδιο σχετικά με τα ενδιαιτήματα του παραρτήματος Ι, δεδομένου ότι το εν λόγω εγχειρίδιο περιλαμβάνει ορισμό, κατάλογο των χαρακτηριστικών ειδών και άλλα σχετικά στοιχεία.

Συγκρίνοντας τη δομή δοθέντος τύπου ενδιαιτημάτων που ανευρίσκεται στον τόπο, με τα δεδομένα του ερμηνευτικού εγχειριδίου (και άλλες κατάλληλες επιστημονικές πληροφορίες), και ακόμη με τον ίδιο τύπο ενδιαιτημάτων σε άλλους τόπους, θα έπρεπε να είναι δυνατή η ακόλουθη κατάταξη, χρησιμοποιώντας "την βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων" :

- I : εξαιρετη δομή
- II: καλά διατηρημένη δομή
- III: Μέτρια ή μερικώς φθαρμένη δομή

Στις περιπτώσεις που επιλέγεται η υπο-κατηγορία "εξαιρετη δομή", το κριτήριο Α.γ πρέπει να κατατάσσεται στο σύνολό του ως "Α : εξαιρετη διατήρηση", ανεξάρτητα από τη βαθμολόγηση των δύο άλλων υπο-κριτηρίων.

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο τύπος ενδιαιτήματος στον συγκεκριμένο τόπο δεν έχει εξαιρετη δομή, είναι ακόμη αναγκαίο να αξιολογηθούν τα δύο άλλα υπο-κριτήρια.

ii) Βαθμός διατήρησης των λειτουργιών

Μπορεί να είναι δύσκολος ο προσδιορισμός και η μέτρηση των λειτουργιών συγκεκριμένου τύπου ενδιαιτήματος σε συγκεκριμένο τόπο καθώς και η διατήρησή τους, και αυτό ανεξάρτητα από άλλους τύπους ενδιαιτημάτων. Για τον λόγο αυτόν μπορεί να είναι σκόπιμη η παράφραση "της διατήρησης των λειτουργιών" από τις προοπτικές (δυνατότητες και πιθανότητες) του συγκεκριμένου τύπου ενδιαιτήματος στον εν λόγω τόπο για τη διατήρηση της δομής του στο μέλλον, λόγω αφενός των ενδεχόμενων δυσμενών επιδράσεων και αφετέρου των εφικτών προσπαθειών λογικής διατήρησης.

- I: εξαιρετες προοπτικές
- II: καλές προοπτικές
- III: μέτριες ή δυσμενείς προοπτικές

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η υπο-τάξη "I : εξαιρετες προοπτικές" ή "II : καλές προοπτικές" συνδυάζεται με την βαθμολογία "III : καλά διατηρημένη δομή" όσον αφορά το πρώτο υπο-κριτήριο, το κριτήριο Α.γ πρέπει, στο σύνολό του, να κατατάσσεται ως "Α : εξαιρετη διατήρηση" ή "Β : καλή διατήρηση" αντιστοίχως, ανεξάρτητα από τη βαθμολόγηση του τρίτου υπο-κριτηρίου, το οποίο δεν πρέπει να εξετάζεται περαιτέρω.

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η υπο-τάξη "III : μέτριες ή δυσμενείς προοπτικές" συνδυάζεται με τη βαθμολόγηση "III : μέτρια ή μερικώς φθαρμένη δομή" όσον αφορά το πρώτο υπο-κριτήριο, το κριτήριο Α.γ πρέπει να κατατάσσεται στο σύνολό του ως "C : μέτρια ή μειωμένη διατήρηση", ανεξάρτητα από τη βαθμολόγηση του τρίτου υπο-κριτηρίου, το οποίο δεν πρέπει να εξετάζεται περαιτέρω.

iii) Δυνατότητες αποκατάστασης

Το εν λόγω υπο-κριτήριο χρησιμοποιείται για να εκτιμηθεί ο βαθμός στον οποίο θα ήταν δυνατή η αποκατάσταση ενός τύπου ενδιαιτημάτων στον συγκεκριμένο τόπο.

Το πρώτο στοιχείο που πρέπει να εκτιμηθεί είναι η επιστημονική σκοπιμότητα : απαντά το σύγχρονο γνωστικό επίπεδο στα ερωτήματα "τί και πώς δέον γενέσθαι" ; Αυτό προϋποθέτει την πλήρη γνώση της δομής και των λειτουργιών του τύπου ενδιαιτημάτων καθώς και των συγκεκριμένων διαχειριστικών σχεδίων και επιταγών αποκατάστασής του, δηλαδή της σταθεροποίησης ή αύξησης του ποσοστού της επιφάνειας που καλύπτεται από τον εν λόγω τύπο ενδιαιτήματος, της αποκατάστασης της ειδικής δομής και των λειτουργιών που είναι αναγκαίες για την μακροπρόθεσμη διατήρησή του και της διατήρησης ή αποκατάστασης ευνοϊκών για τα τυπικά είδη του επιπέδων διατήρησης.

Το δεύτερο ερώτημα που μπορεί να τεθεί είναι το κατά πόσον είναι αποδοτικό από πλευράς διατήρησης της φύσης. Στην εκτίμηση αυτή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός απειλής και η σπανιότητα του τύπου ενδιαιτημάτων.

Το σύστημα κατάταξης πρέπει να είναι το ακόλουθο, χρησιμοποιώντας την "βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων" :

- I: εύκολη αποκατάσταση
- II: αποκατάσταση δυνατή με μέτρια προσπάθεια
- III: αποκατάσταση δύσκολη ή αδύνατη

Σύνθεση :

εφαρμόζεται στην συνολική κατάταξη των τριών υπο-κριτηρίων

A : εξαιρετη διατήρηση

= εξαιρετη δομή, ανεξάρτητα από τη βαθμολόγηση των δύο άλλων υπο-κριτηρίων

= καλά διατηρημένη δομή και εξαιρετες προοπτικές ανεξάρτητα από τη βαθμολόγηση του τρίτου κριτηρίου

B : καλή διατήρηση

= καλά διατηρημένη δομή και καλές προοπτικές ανεξάρτητα από τη

βαθμολόγηση του τρίτου υπο-κριτηρίου

= καλά διατηρημένη δομή και μέτριες/ίσως δυσμενείς προοπτικές και αποκατάσταση εύκολη ή δυνατή με μέτρια προσπάθεια

= δομή μέτρια/μερικώς φθαρμένη, εξαιρετες προοπτικές και αποκατάσταση εύκολη ή δυνατή με μέτρια προσπάθεια

= δομή μέτρια δομή/μερικώς φθαρμένη, καλές προοπτικές και εύκολη αποκατάσταση

**C : μέτρια ή μειωμένη
διατήρηση**

= όλοι οι άλλοι συνδυασμοί

* ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ (ΘΛΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ) = Α.δ του παραρτήματος III : Ολική αξιολόγηση του τόπου για τη διατήρηση του συγκεκριμένου τύπου φυσικού ενδιαιτήματος.

Το κριτήριο αυτό πρέπει να χρησιμοποιείται για μία ολοκληρωμένη αξιολόγηση του συγκεκριμένου τόπου για τον εν λόγω τύπο ενδιαιτημάτων. Πέραν των κριτηρίων που προαναφέρθηκαν, μπορούν να εξετασθούν άλλες πλευρές προκειμένου να εκτιμηθεί συνολικά η θετική ή αρνητική επίδρασή τους στη διατήρηση του τύπου ενδιαιτημάτων. Τα στοιχεία αυτά μπορούν να διαφέρουν από τον ένα τύπο ενδιαιτήματος στον άλλον. Μπορούν να περιλαμβάνουν τις ανθρώπινες δραστηριότητες, τόσο στον τόπο όσο και στις γειτονιάζουσες περιοχές, που ενδέχεται να επηρεάσουν τα επίπεδα διατήρησης του τύπου ενδιαιτημάτων, το ιδιοκτησιακό καθεστώς της γης, το νομικό καθεστώς προστασίας του τόπου, η οικολογική σχέση μεταξύ των διαφόρων τύπων ενδιαιτημάτων και των ειδών, κλπ.

Μπορεί να χρησιμοποιηθεί η "βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων" για την συνολική αυτή αξιολόγηση, και το σύστημα κατάταξης για να εκφραστεί αυτή πρέπει να είναι το ακόλουθο :

A : εξαιρετη αξία

B : καλή αξία

C : επαρκής αξία

3.2. ΕΙΔΗ που αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ και είδη που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ της οδηγίας του Συμβουλίου 92/43/ΕΟΚ καθώς και αξιολόγηση (εκτίμηση) του τόπου γι'αυτά

ι) ΚΩΔΙΚΟΣ, ΟΝΟΜΑΣΙΑ και ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ για τα είδη

Για τους κατάλληλους τόπους, αναγράφονται οι επιστημονικές ονομασίες όλων των ειδών πτηνών που καλύπτονται από τα άρθρα 4.1 και 4.2 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου και όλων των ειδών πανίδας και χλωρίδας που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου και τα οποία είναι παρόντα στον τόπο, αναφέροντας τον πληθυσμό τους στον τόπο (βλέπε κατωτέρω). Κάθε ενεχόμενο είδος πρέπει επίσης να αναφέρεται με ΚΩΔΙΚΟ τεσσάρων εν σειρά χαρακτήρων που αντιστοιχεί στο Προσάρτημα Γ, συμπεριλαμβανομένων όλων των αποδημητικών ειδών πτηνών, σύμφωνα με το άρθρο 4.2 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

Δεδομένου ότι αρκετά είδη της πανίδας, και ειδικότερα πολλά είδη πτηνών, είναι αποδημητικά, ενδέχεται ο τόπος να είναι σημαντικός για διάφορες πλευρές του κύκλου ζωής των ειδών. Οι πλευρές αυτές ταξινομούνται ως εξής :

Κατοικία :	ανευρίσκεται στον τόπο καθ'όλη τη διάρκεια του έτους
Αναπαραγωγή :	χρησιμοποιεί τον τόπο για να φωλιάζει και να ανατρέφει τους νεοσσούς
Σταθμός :	τόπος που χρησιμοποιείται στη μετανάστευση ή για την περφόρρα εκτός των περιοχών αναπαραγωγής
Διαχείριση :	το είδος χρησιμοποιεί τον τόπο κατά τη διάρκεια του χειμώνα

Όταν ένας μη κατοικών πληθυσμός παρευρίσκεται σε έναν τόπο για περίοδο μεγαλύτερη της μιας εποχής, ο πληθυσμός αυτός πρέπει να αναφέρεται στα κατάλληλα πεδία.

Όσον αφορά τα πληθυσμιακά επίπεδα, είναι σημαντικό να αναγράφονται πάντοτε τα ακριβή πληθυσμιακά δεδομένα, στο βαθμό που αυτά είναι γνωστά. Όταν δεν συμβαίνει αυτό, αναγράφεται ένα διάστημα τιμών (1-5, 6-10, 11-50, 51-100, 101-250, 251-500, 501-1000, 1001-10000, > 10000). Όταν είναι αδύνατον να αναγραφεί ένα διάστημα τιμών αλλά υπάρχουν πληροφορίες για τα ελάχιστα ή μέγιστα πληθυσμιακά επίπεδα, αναγράφεται το σύμβολο του < (λιγότερο από) ή > (περισσότερο από). Διευκρινίζεται με τη βοήθεια επιθήματος κατά πόσον ο πληθυσμός υπολογίζεται σε ζεύγη (p) ή σε άτομα (i). Για ορισμένα είδη με ιδιαίτερες αναπαραγωγικές συνήθειες, είναι δυνατόν να μετρηθούν ξεχωριστά τα αρσενικά και τα θηλυκά προσθέτοντας τα επιθήματα (m) ή (f) αντιστοίχως. Ενδέχεται να μην υπάρχουν καθόλου αριθμητικά δεδομένα για ορισμένα θηλαστικά, αμφίβια /ερπετά και ιχθείς. Στην περίπτωση αυτή, το μέγεθος/πυκνότητα του πληθυσμού εκφράζεται με τη διευκρίνιση του κατά πόσον το είδος είναι κοινό (C), σπάνιο (R) ή πολύ σπάνιο (V). Ελλείψει κάθε δεδομένου για τον πληθυσμό, σημειώνεται εάν ο πληθυσμός είναι παρών (P) στον τόπο.

Όσον αφορά τα ασπόνδυλα και τα φυτά, στις σπάνιες περιπτώσεις που είναι γνωστά τα πληθυσμιακά επίπεδα του είδους στον τόπο, αναγράψτε μία εκτίμηση του πληθυσμού ή ένα διάστημα τιμών, σύμφωνα με τις ανωτέρω οδηγίες. Εάν όχι, διευκρινήστε κατά πόσον το είδος είναι κοινό (C), σπάνιο (R) ή πολύ σπάνιο (V). Ελλείψου οποιουδήποτε δεδομένου για τον πληθυσμό, σημειώνεται κατά πόσον ο πληθυσμός είναι παρών (P) στον τόπο.

Σε περίπτωση κατά την οποία, παρά την απουσία οποιουδήποτε δεδομένου για τον πληθυσμό, ένας τόπος είναι γνωστός για την κοινοτική σημασία του όσον αφορά συγκεκριμένο είδος, περιγράφονται τα χαρακτηριστικά του πληθυσμού στο πεδίο "Ποιότητα" το οποίο αφορά την περιγραφή του τόπου, παρέχοντας διευκρινίσεις για την φύση του πληθυσμού (πυκνός, διασκορπισμένος, απομονωμένος, κλπ).

Οι ακόλουθες ομάδες ειδών καταγράφονται ξεχωριστά : πτηνώ, θηλαστικά, αμφίβια και ερπετά, ιχθείς, ασπόνδυλα και φυτά.

ii) Κριτήρια εκτίμησης (αξιολόγησης) του τόπου για συγκεκριμένο είδος του παραρτήματος ΙΙ (σύμφωνα με το τμήμα Β του παραρτήματος ΙΙΙ).

* ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ = Β.α του παραρτήματος ΙΙΙ : Μέγεθος και πυκνότητα του πληθυσμού του είδους

που απαντά στον τόπο σε σχέση με τους πληθυσμούς που απαντούν στην εθνική επικράτεια

Το κριτήριο αυτό απαιτεί την εκτίμηση του μεγέθους ή της πυκνότητας του πληθυσμού στον τόπο συγκρίνοντάς την με τα αντίστοιχα δεδομένα του εθνικού πληθυσμού.

Η τελευταία αυτή εκτίμηση είναι γενικά πολύ δύσκολη. Η βέλτιστη μέτρηση θα συνίστατο σε % ποσοστό, ως αποτέλεσμα της σχέσεως : πληθυσμός του τόπου/πληθυσμός στην εθνική επικράτεια. Όπως προτείνεται για το κριτήριο Α,β, πρέπει να χρησιμοποιείται μία εκτίμηση του % ποσοστού σε τάξεις μεγέθους με βάση ένα εξελικτικό μοντέλο :

A : 100% \geq p $>$ 15%

B : 15% \geq p $>$ 2%

C : 2% \geq p $>$ 0%

Επιπλέον, σε μία τέταρτη κατηγορία πρέπει να κατατάσσονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες ο πληθυσμός του εν λόγω είδους στον συγκεκριμένο τόπο είναι ασήμαντος.

D : ασήμαντος πληθυσμός

Στις περιπτώσεις που η σημασία του τόπου για το ενεχόμενο είδος χαρακτηρίζεται ως "D : ασήμαντος πληθυσμός", δεν απαιτείται καμία ένδειξη για τα άλλα κριτήρια αξιολόγησης σχετικά με την παρουσία του είδους αυτού στον συγκεκριμένο τόπο. Στις περιπτώσεις αυτές δεν πρέπει να συμπληρώνεται κανένα από τα κριτήρια "διατήρηση" (συντήρηση), "απομόνωση" και "συνολική εκτίμηση".

* ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ = (ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ) Β.β του παραρτήματος III : Βαθμός διατήρησης των χαρακτηριστικών του ενδιαιτήματος που είναι σημαντικά για τα ενδιαφερόμενα είδη, και δυνατότητες αποκαταστάσεως.

Το εν λόγω κριτήριο περιλαμβάνει δύο υπο-κριτήρια :

- i) βαθμός διατήρησης των χαρακτηριστικών του ενδιαιτήματος που είναι σημαντικά για τα είδη
- ii) δυνατότητες αποκαταστάσεως

i) Βαθμός διατήρησης των χαρακτηριστικών του ενδιαιτήματος που είναι σημαντικά για τα είδη

Το κριτήριο i απαιτεί μια συνολική αξιολόγηση των χαρακτηριστικών του ενδιαιτήματος όσον αφορά τις βιολογικές ανάγκες δοθέντος είδους. Τα σχετικά με την πληθυσμιακή δυναμική χαρακτηριστικά περιλαμβάνονται μεταξύ των καταλληλότερων για τα ζωικά και φυτικά είδη. Πρέπει να αξιολογείται η δομή του ενδιαιτήματος και ορισμένοι αβιοτικοί παράγοντες.

Για την ταξινόμηση του κριτηρίου αυτού πρέπει να χρησιμοποιείται η "βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων"

- I : στοιχεία σε εξαιρετη κατάσταση
- II : καλώς διατηρημένα στοιχεία
- III : στοιχεία σε μέτρια κατάσταση ή μερικώς υποβαθμισμένα

Στις περιπτώσεις που επιλέγεται η υπο-κατηγορία "I : στοιχεία σε εξαιρετη κατάσταση" ή "II: καλώς διατηρημένα στοιχεία", το κριτήριο B.β πρέπει να κατατάσσεται, στο σύνολό του, ως "A: εξαιρετη διατήρηση" ή "B : καλή διατήρηση" αντιστοίχως, ανεξάρτητα από τη βαθμολόγηση του άλλου υπο-κριτηρίου.

ii) Δυνατότητες αποκατάστασης.

Για το εν λόγω υπο-κριτήριο, το οποίο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνο όταν πρόκειται για στοιχεία σε μέτρια κατάσταση ή μερικώς υποβαθμισμένα, χρησιμοποιείται μία προσέγγιση ανάλογη με αυτήν του κριτηρίου A.c iii), με την προσθήκη της αξιολόγησης της βιωσιμότητας του συγκεκριμένου πληθυσμού. Το σύστημα κατάταξης πρέπει να είναι το εξής :

- I : εύκολη αποκατάσταση
- II : αποκατάσταση δυνατή με μέτρια προσπάθεια
- III : αποκατάσταση δύσκολη ή αδύνατη

Σύνθεση

εφαρμόζεται στην ταξινόμηση των δύο υπο-κριτηρίων

A : εξαιρετη διαχείριση

= στοιχεία σε εξαιρετη κατάσταση, ανεξάρτητα από τη βαθμολόγηση της δυνατότητας αποκαταστάσεως

B : καλή διατήρηση

= καλώς διατηρημένα στοιχεία, ανεξάρτητα από τη βαθμολόγηση της δυνατότητας αποκαταστάσεως

= στοιχεία σε μέτρια κατάσταση ή μερικώς υποβαθμισμένα και εύκολη αποκαταστάσεως

C : μέτρια ή περιορισμένη διατήρηση

= όλοι οι άλλοι συνδυασμοί

* ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ = Β.γ του παραρτήματος III : Βαθμός απομόνωσης του πληθυσμού που απαντά στον τόπο, σε σχέση με την φυσική περιοχή εξάπλωσης του είδους.

Το κριτήριο αυτό μπορεί να ερμηνευθεί ως κατά προσέγγισιν μέτρηση της εισφοράς συγκεκριμένου πληθυσμού στην βιοποικιλότητα αφενός, και του ευπρόσβλητου του εν λόγω πληθυσμού, αφετέρου. Απλουστεύοντας κάπως το ζήτημα θα μπορούσε κάποιος να υποστηρίξει ότι όσο περισσότερο ένας πληθυσμός είναι απομονωμένος (σε σχέση με την περιοχή της φυσικής εξάπλωσής του), τόσο μεγαλύτερη είναι η συμβολή του στην γενετική ποικιλότητα των ειδών. Κατά συνέπεια ο όρος "απομόνωση" πρέπει να χρησιμοποιείται κατά την ευρεία έννοια, εφαρμοζόμενος επίσης στα αυστηρώς ενδημικά είδη, στα υπο-είδη/ποικιλίες/φυλές καθώς και στους υπο-πληθυσμούς ενός μετα-πληθυσμού. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να χρησιμοποιείται η ακόλουθη κατάταξη :

A : (σχεδόν) απομονωμένος πληθυσμός

B : μη απομονωμένος πληθυσμός, παρά μόνο στις παρυφές της περιοχής εξάπλωσης

C : πληθυσμός μη απομονωμένος σε μεγάλο μέρος της περιοχής εξάπλωσης

* **ΣΥΝΟΛΙΚΗ** = **B.δ του παραρτήματος III :** συνολική αξιολόγηση του τόπου όσον αφορά τη διατήρηση των συγκεκριμένων ειδών.

Το κριτήριο αφορά τη συνολική αξιολόγηση του τόπου όσον αφορά τη διατήρηση των συγκεκριμένων ειδών. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να συνοψισθούν τα προηγούμενα κριτήρια και για να αξιολογηθούν άλλα χαρακτηριστικά του τόπου που θεωρούνται σημαντικά για δεδομένο είδος. Τα εν λόγω χαρακτηριστικά μπορούν να διαφέρουν από το ένα είδος στο άλλο και να περιλαμβάνουν ανθρώπινες δραστηριότητες στον τόπο ή σε γεινιάζουσες περιοχές που ενδέχεται να επηρεάζουν τον βαθμό διατήρησης του είδους, την χωροταξία, την προστασία του καθεστώτος του τόπου, τις οικολογικές σχέσεις μεταξύ των διαφόρων τύπων ενδιαιτημάτων και ειδών, κλπ.

Μπορεί να χρησιμοποιηθεί η "βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων" για τη συνολική αυτή αξιολόγηση, με το ακόλουθο σύστημα βαθμολόγησης :

A : εξαιρετικός

B : καλός

C : επαρκής

3.3. Άλλα είδη (συμπληρώνεται εφόσον υπάρχει αντικείμενο)

Μπορούν να εγγραφούν όλα τα άλλα **σημαντικά** είδη πανίδας και χλωρίδας, εφόσον είναι σημαντικά για τη διατήρηση και διαχείριση του τόπου, σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία:

- * Σημειώνεται το τετραγωνίδιο της κατάλληλης ομάδας ειδών,
- * Αναγράφεται η επιστημονική ονομασία του είδους
- * Ει δυνατόν, αναγράφονται τα δεδομένα τα σχετικά με τον μέγιστο τακτικό πληθυσμό του είδους. Στις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν ποσοτικά δεδομένα προσδιορίζονται τα πληθυσμιακά επίπεδα με ημι-ποσοτικό ή ποιοτικό τρόπο, με βάση τη βαθμολόγηση που περιγράφεται στο τμήμα 3.2.ι.
- * Αιτιολογείται η κατάταξη κάθε είδους με βάση τις ακόλουθες κατηγορίες :
 - A. Εθνικός Κόκκινος Κατάλογος Δεδομένων
 - B. Ενδημικά είδη
 - C. Διεθνείς Συμβάσεις (συμπεριλαμβανομένων των Συμβάσεων της Βέρνης, της Βόννης και της Βιοποικιλότητας)
 - D. Άλλοι λόγοι

Περαιτέρω στοιχεία για τους λόγους κατάταξης συγκεκριμένων ειδών, ιδίως όσον αφορά την D, μπορούν να περιληφθούν στο τμήμα 4.2, το οποίο αποτελεί το πεδίο ελευθέρου κειμένου για την περιγραφή της ποιότητας και σημασίας του τόπου).

Εν προκειμένω δεν χρησιμοποιούνται οι κωδικοί του Προσαρτήματος III, ούτε διενεργείται αξιολόγηση του τόπου όσον αφορά τα είδη.

4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Το τμήμα αυτό είναι κυρίως αφιερωμένο στην περιγραφή, υπό μορφήν ελευθέρου κειμένου, των βασικών χαρακτηριστικών του τόπου, με διπλό στόχο :

- να καταστεί δυνατή η εγγραφή βασικών πληροφοριών που δεν εκφράζονται ικανοποιητικά στον κατάλογο των κωδικών,
- να δοθεί μία περιεκτική και δομική περιγραφή του τόπου, με την ανάγνωση του εντύπου.

4.1. Γενικός χαρακτήρας του τόπου (υποχρεωτικό)

Το πεδίο αυτό πρέπει να παρέχει ένα "πανόραμα" του τόπου. Συνοψίζονται τα χαρακτηριστικά του τόπου, αρχής γενομένης από της διαιρέσεως σε γενικές κατηγορίες ενδιαιτημάτων, χρησιμοποιώντας την "βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων" για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας κάλυψης (οι εν λόγω κατηγορίες ενδιαιτημάτων αναγράφονται κατά τρόπο τυποποιημένο στο αντίστοιχο πεδίο). Η συνολική κάλυψη των κατηγοριών ενδιαιτημάτων πρέπει να είναι της τάξεως του 100% και να ανταποκρίνεται στην ολική επιφάνεια του τόπου. Στο σημείο αυτό πρέπει να περιγράφονται τα κύρια χαρακτηριστικά από γεωλογικής, γεωμορφολογικής και αισθητικής πλευράς. Στις περιπτώσεις όπου υπάρχει αντικείμενο, πρέπει να αναφέρονται οι κυρίαρχοι τύποι βλάστησης. Αναφέρονται επίσης τα ενδιαιτήματα, πέραν αυτών του παραρτήματος I, που είναι σημαντικά για τη διατήρηση του τόπου. Εάν είναι σημαντικό για τη διατήρηση του τόπου να δοθούν περαιτέρω λεπτομερή στοιχεία για τις κατηγορίες ενδιαιτημάτων (π.χ. dehesas ή αμπέλια), αυτές πρέπει να αναγράφονται στο τμήμα ελευθέρου κειμένου που φέρει τον τίτλο "άλλα χαρακτηριστικά του τόπου". Στο γενικό αυτό κείμενο πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται και οι πληροφορίες οι σχετικές με δασωμένες επιφάνειες γραμμικού τύπου ή του τύπου μωσαϊκού (φράκτες από θάμνους ή δενδρύλλια, άλση, δενδροστοιχίες).

4.2. Ποιότητα και σπουδαιότητα (υποχρεωτικό)

Παρέχεται εν προκειμένω μια γενική εικόνα της ποιότητας και της σημασίας του τόπου, υπό το πρίσμα των στόχων διατήρησης των οδηγίων.

Εδώ αναφέρονται οι διεθνούς σημασίας υγροβιότοποι στους οποίους καταφεύγουν τακτικά > 20.000 υδρόβια πτηνά. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα είδος αναγράφεται στο τμήμα 3.3. με την αιτιολόγηση D, υπογραμμίζεται η βάση της υπαγωγής του.

4.3. Το ευπρόσβλητο (τρωτό) (υποχρεωτικό)

Αναφέρεται η φύση και το μέγεθος των ανθρωπογενών ή άλλων πιέσεων που δέχεται ο τόπος, καθώς και βαθμός ευαισθησίας των ενδιαιτημάτων και των οικοσυστημάτων που περιλαμβάνει. Στο πεδίο αυτό παρατίθεται περιγραφή των σημαντικών στοιχείων που δεν καλύπτονται επαρκώς από τα κωδικοποιημένα δεδομένα του τμήματος 6.1.

4.4. Χαρακτηρισμός του τόπου (συμπληρώνεται εφόσον υπάρχει αντικείμενο)

Αναγράφεται εν προκειμένω, υπό μορφήν ελευθέρου κειμένου, κάθε πλευρά του χαρακτηρισμού του τόπου που δεν καλύφθηκε επαρκώς από τους κωδικό που χρησιμοποιήθηκαν στα πεδία που προβλέπονται για τους κωδικούς χαρακτηρισμού των τόπων.

4.5. Ιδιοκτησιακό καθεστώς (συμπληρώνεται εφόσον υπάρχει αντικείμενο)

Περιγράφεται γενικώς το ιδιοκτησιακό καθεστώς του τόπου (π.χ. "ιδιόκτητο", "δημόσιο", "ΜΚΟ που δραστηριοποιείται για τη διατήρηση της φύσης", κλπ.). Ει δυνατόν, διενεργείται εκτίμηση του ποσοστού της επιφάνειας του τόπου που εντάσσεται σε κάθε κατηγορία ιδιοκτησιακού καθεστώτος.

4.6. Τεκμηρίωση (έγγραφες αποδείξεις) (συμπληρώνεται εφόσον υπάρχει αντικείμενο)

Για κάθε τόπο, αναφέρονται, εφόσον υπάρχουν, οι σχετικές δημοσιεύσεις και/ή χρήσιμες επιστημονικές πληροφορίες. Οι πληροφορίες αυτές εγγράφονται κατά τον συνήθη τρόπο εγγραφής επιστημονικών δεδομένων. Εάν κρίνεται χρήσιμο, αναφέρονται επίσης τα έγγραφα και οι μη δημοσιευθείσες ανακοινώσεις που σχετίζονται με τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο έντυπο εγγραφής.

4.7. Ιστορικό (δεν συμπληρώνεται)

Το πεδίο αυτό χρησιμοποιείται από την αρμόδια υπηρεσία της Επιτροπής προκειμένου να καταγραφεί η πορεία του σχετικού με τον τόπο φακέλου. Μεταξύ των πληροφοριών που εγγράφονται, αναφέρονται οι εξής : η αρχική κοινοποίηση, η διόρθωση των σφαλμάτων, οι μεταβολές που είναι απόρροια των φυσικών μεταλλαγών στον τόπο.

Σε κάθε μία από τις περιπτώσεις, το πεδίο του ιστορικού περιέχει τρία υπο-πεδία τα οποία είναι:

- η ημερομηνία της αλλαγής
- το όνομα του πεδίου που έχει αλλάξει
- μία περιγραφή των αλλαγών που έγιναν

5. ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΚΑΙ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΤΟΠΟΥΣ ΤΟΥ CORINE

Σε σχέση με τις διασυνδέσεις που αναφέρονται στα τμήματα 5.1. και 5.2. κατωτέρω, είναι αναγκαία η προσκόμιση χάρτη όπου αναφέρονται σαφώς τα όρια των εν λόγω διασυνδεδεμένων τόπων (για περαιτέρω εξηγήσεις βλέπε τμήμα 7 των επεξηγηματικών σημειώσεων).

5.1. Τύπος (μορφές) προστασίας σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο (Προσάρτημα Δ) (υποχρεωτικό)

Για κάθε κράτος μέλος, το Προσάρτημα Δ περιλαμβάνει τον κατάλογο των δυνατών τύπων χαρακτηρισμού της διατήρησης της φύσεως που τελούν υπό καθεστώς προστασίας με τον ορισμό τους, από τοπικό σε εθνικό επίπεδο. Τρεις κατάλογοι τύπων προστασίας καλύπτουν τις ακόλουθες τρεις κατηγορίες :

A. Τύποι χαρακτηρισμού που χρησιμοποιούνται για την προστασία της πανίδας, της χλωρίδας και των τοπίων (η τελευταία περίπτωση στο βαθμό που η προστασία των τοπίων αφορά την προστασία της πανίδας, της χλωρίδας και των ενδιαιτημάτων),

B. Καθεστάτα βάσει τομεακών, ιδίως δε δασικών, νομοθετικών και διοικητικών πράξεων που παρέχουν προστασία κατάλληλη για την διατήρηση της πανίδας, της χλωρίδας και των ενδιαιτημάτων.

Γ. Ιδιωτικό καθεστώς που παρέχει βιώσιμη προστασία για την πανίδα, τη χλωρίδα και τα ενδιαιτήματα.

Οι τύποι προστασίας κατατάσσονται με βάση την αυστηρότητα της προστασίας, αρχής γενομένης από τις πιο αυστηρές θεσμικές ρυθμίσεις. Όπου δεν υπάρχει προστασία για την περιοχή, είναι σημαντικό να σημειωθεί αυτό, χρησιμοποιώντας τον εθνικό κωδικό που αντιστοιχεί στο «καθεστώς μη προστασίας».

Για κάθε τόπο εγγράφονται οι κωδικοί των κατάλληλων τύπων χαρακτηρισμού, καθώς και η % κάλυψη, στον τόπο, για κάθε τύπο χαρακτηρισμού. Οι πληροφορίες που εγγράφονται στο πεδίο αυτό αναφέρονται στους διαφόρους τύπους χαρακτηρισμού. Εάν στον εγγραφόμενο τόπο περιλαμβάνονται περισσότερες της μιας περιοχές προστασίας της φύσης (reserves) του ίδιου τύπου, πρέπει να εγγράφεται το ποσοστό της συνολικής επιφάνειας που καλύπτεται από τις εν λόγω περιοχές.

Η σχέση μεταξύ των χαρακτηρισμένων περιοχών με τον τόπο καταγράφεται ξεχωριστά (βλέπε 5.2.).

5.2. Προστατευόμενοι τόποι που συνδέονται με τον συγκεκριμένο τόπο (γειτνιάζοντες τόποι και τόποι που ανήκουν σε διάφορους τύπους χαρακτηρισμού) (συμπληρώνεται εφόσον υπάρχει αντικείμενο)

Το τμήμα αυτό του εντύπου αναφέρεται στους γειτνιάζοντες τόπους και στους τόπους οι οποίοι, ανήκοντας σε διαφορετικούς τύπους χαρακτηρισμού, αλληλεπικαλύπτονται ή γειτνιάζουν. Η σχέση μεταξύ των διαφόρων τύπων καθορίζεται επίσης από ένα σύστημα διασταυρούμενων αναφορών. Όλες οι δυνατές σχέσεις φέρουν έναν από τους ακόλουθους κωδικούς :

- * σύμπτωση (χρησιμοποιείται ο κωδικός =),
- * ο περιγραφόμενος τόπος περιέχει ολοκληρωτικά έναν άλλον τόπο (χρησιμοποιείται ο κωδικός +),
- * ο άλλος τόπος περιέχει ολοκληρωτικά τον περιγραφόμενο τόπο (χρησιμοποιείται ο κωδικός -),
- * οι δύο τόποι αλληλεπικαλύπτονται εν μέρει (χρησιμοποιείται ο κωδικός *).

Επιπλέον των εν λόγω κωδικών, πρέπει να εγγράφεται και το % ποσοστό του περιγραφόμενου τόπου που αλληλεπικαλύπτεται με τον άλλο τόπο.

* Οι γειτνιάζοντες τόποι εγγράφονται με το σύμβολο "/".

Επιπλέον, το έντυπο προβλέπει τύπους χαρακτηρισμού σε διεθνές επίπεδο (π.χ. σύμβαση Ramsar, Βιογενετικοί Πόροι, Ευρωπαϊκό Δίπλωμα, σύμβαση Βαρκελώνης, Βιόσφαιρα, Παγκόσμια Κληρονομιά, ...) και περιλαμβάνει ορισμένα πεδία ελεύθερου κειμένου όπου μπορούν να αναφερθούν οι εθνικοί χαρακτηρισμοί με την ονομασία του τόπου, καθώς και ο τύπος της σχέσης και η % αλληλεπικάλυψη σε σχέση με τον περιγραφόμενο τόπο. Αυτό επιτρέπει τη διασταύρωση των δεδομένων με τη βάση δεδομένων των Χαρακτηρισμένων Περιοχών.

5.3. Σχέση με τους Βιοτόπους Corine (συμπληρώνονται εφόσον υπάρχει αντικείμενο)

Για τους υπό περιγραφήν τόπους που αλληλεπικαλύπτονται με τόπους της βάσης Βιότοποι Corine, εγγράφεται ο κωδικός των τόπων Corine καθώς και ο τύπος αλληλεπικάλυψης (χρησιμοποιώντας τα σύμβολα που αναφέρονται στο σημείο 5.2 ανωτέρω) καθώς και το % ποσοστό του υπό περιγραφήν τόπου που αλληλεπικαλύπτεται με τον τόπο Corine.

6. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΠΟ

6.1 Γενικές επιπτώσεις και δράσεις και αναλογία της επιφάνειας του τόπου που επηρεάζεται (Προσάρτημα Ε) (συμπληρώνεται εφόσον υπάρχει αντικείμενο)

Οι επιπτώσεις αναφέρονται σε όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες και φυσικές διεργασίες που ενδέχεται να επηρεάζουν, είτε θετικά είτε αρνητικά, τη διατήρηση και διαχείριση του τόπου (περιλαμβάνονται στο Προσάρτημα Ε). Όσον αφορά τις επιπτώσεις και δραστηριότητες μέσα στον τόπο :

- * αναγράφονται οι κατάλληλοι κωδικοί από το προσάρτημα Ε
- * περιγράφεται ο βαθμός της επίδρασης στον τόπο, με βάση τις ακόλουθες κατηγορίες :
 - A : μεγάλη επίδραση
 - B : μέση επίδραση
 - Γ : μικρή επίδραση
- * αναγράφεται η αναλογία της επιφάνειας του τόπου που επηρεάζεται.
- * αναφέρεται κατά πόσον η επίδραση είναι θετική (+), ουδέτερη (0) ή αρνητική (-)

Περιγράφονται επίσης οι επιπτώσεις και οι δραστηριότητες στα πέριξ του τόπου. Τα πέριξ είναι η περιοχή στην οποία οι εξωτερικές επιδράσεις και δραστηριότητες μπορούν να επηρεάσουν την ακεραιότητα του τόπου. Αυτό εξαρτάται μεταξύ άλλων από την τοπική τοπογραφία, τη φύση του τόπου και τον τύπο των ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Εάν υπάρχουν επιπτώσεις ή δραστηριότητες που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτό, περιγράψτε τους στο πεδίο του ελευθέρου κειμένου "ευάλωτο" ("τρωτόν") στο τμήμα 4.3.

6.2. Διαχείριση του τόπου

Υπεύθυνος οργανισμός διαχείρισης του τόπου (συμπληρώνεται εφόσον υπάρχει αντικείμενο)

Εγγράφονται τα πλήρη στοιχεία της αρχής και/ή του ατόμου που είναι αρμόδιο για τη διαχείριση του τόπου, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος, της διεύθυνσής και του τηλεφώνου/τηλεμοιοτυπικού (fax).

Πληροφορίες για τα σχέδια και τις πρακτικές διαχείρισης του τόπου, συμπεριλαμβανομένων των παραδοσιακών ανθρώπινων δραστηριοτήτων (συμπληρώνεται εφόσον υπάρχει αντικείμενο)

Πρόκειται για μια σύνοψη των υπό εκτέλεση ή υπό κατάρτιση διαχειριστικών σχεδίων, με χρονοδιάγραμμα των ενεργειών, όπου λαμβάνονται επίσης υπόψη οι απειλές υπό τις οποίες τελεί ο περιγραφόμενος τόπος λόγω των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, σε σχέση με το πεδίο "ευάλωτο" (τρωτόν) (4.3).

Όπως υπογραμμίστηκε στην εισαγωγή, οι πληροφορίες αυτού του τύπου ενδέχεται να είναι σημαντικές κατά την αξιολόγηση της επιτυχίας των μέτρων διατήρησης που προτείνονται στο πλαίσιο του LIFE ή άλλων χρηματοδοτικών μέσων. Αναφερθείτε στα τυχόν δημοσιευμένα σχέδια.

7. ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ (υποχρεωτικό)

Η χαρτογράφηση των ορίων του τόπου επιτρέπει την αύξηση της ακρίβειας στο διάστημα των αναφορών. Αφού ψηφιοποιηθούν, τα δεδομένα μπορούν να διερευνηθούν σε ένα ευρύτερο πλαίσιο, μέσω της ψηφιακής επικάλυψης με άλλα δεδομένα (π.χ. τα αποτελέσματα του έργου για την κάλυψη των εδαφών, τα δεδομένα τα σχετικά με τα εδάφη, την ποιότητα του νερού ή τη χωροταξία). Τα δεδομένα μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται σε διάφορες εφαρμογές που απαιτούν ακριβείς πληροφορίες για τις χωρικές σχέσεις. Λόγου χάριν, η χρησιμότητά τους κατά την αξιολόγηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον αυξάνεται σημαντικά.

Όλοι οι τόποι πρέπει να μεταφέρονται σε χάρτες με την ίδια ακρίβεια στη λεπτομέρεια και την ίδια ποιότητα με αυτές των επίσημων τοπογραφικών χαρτών, και να ανταποκρίνονται στα πρότυπα του τοπογραφικού ινστιτούτου σε κλίμακα 1:100 000 ή στην πλησιέστερη με την ανωτέρω κλίμακα, με πάχος γραμμής κάτω των 0,4 mm. Ο ίδιος χάρτης θα πρέπει να χρησιμοποιείται για όλους τους τόπους, σε ανάλογη κλίμακα όταν πρόκειται για πολλούς γεινιάζοντες τόπους.

Εάν τα όρια του τόπου μπορούν επίσης να προσδιορισθούν μέσω συστήματος γεωγραφικών πληροφοριών, με την αναφορά της σειράς χαρτών που χρησιμοποιείται για την ψηφιοποίηση, την κλίμακα, τη χαρτογραφική προβολή και τις παραμέτρους, τα εν λόγω ψηφιοποιημένα δεδομένα πρέπει να είναι προσβάσιμα και οι σχετικές με αυτά πληροφορίες πρέπει να περιλαμβάνονται στο έντυπο.

Τα πεδία που αντιστοιχούν στις κυριότερες κατηγορίες χαρακτηρισμού με τον υψηλότερο βαθμό διατήρησης πρέπει να φέρονται σε δεύτερο χάρτη, ο οποίος πρέπει να έχει ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστικά με τον πρώτο.

Καλείσθε επίσης, εφόσον αυτό είναι δυνατόν, να αποστέλλετε αεροφωτογραφία του τόπου, γεγονός που θα επέτρεπε την καλύτερη "κατανόηση" της φύσεως στον συγκεκριμένο τόπο.

8. ΔΙΑΦΑΝΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ (συμπληρώνεται εφόσον υπάρχει αντικείμενο)

Κατάλογος των διαφανειών και άλλου φωτογραφικού υλικού που αποστέλλεται με το έντυπο, με αναφορά στο αντικείμενο, τον τόπο και την ημερομηνία αποτύπωσης. Αν και προαιρετική, είναι πολύ χρήσιμη η ύπαρξη φωτογραφικού υλικού για την "κατανόηση" του γενικού χαρακτήρα του εν λόγω τόπου, ιδίως όταν υπάρχουν προβλήματα ή καταγγελίες. Επιπλέον, οι διαφάνειες αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν από την Επιτροπή για ενημερωτικούς ή εκπαιδευτικούς σκοπούς που σχετίζονται με το δίκτυο NATURA 2000.

Ο αριθμός της διαφάνειας που σημειώνεται στο έντυπο θα πρέπει να σημειώνεται και σε αντίγραφο της διαφάνειας. Ως προς τις άλλες διαφάνειες και τις φωτογραφίες, θα πρέπει να αναφέρεται επίσης το όνομα του συγγραφέα και των συγγραφικών δικαιωμάτων (copyright).